

Hilda Aspin arkisto

Hildan kirjeitä Hanna Aspille

1887-1888

PLA-N-443_Ba1_27

Lamm. 15 p. Heinäk. 1887.

Hama parka!

Vai menet sinä rippikou-
luun! Ja meillä, kun oli
minä kaurka programmi. Kun-
aan kassa: sinä olit
tullut Johanneksi tälle. Ti-
nyyt rikon täällä. (Kun-
oli tullut Johanneksi tälle.) Ja
yhdessä oli mennyt lah-
den - Simolan - Kunnalan
kaute pois. Eikö sitte myt
tule mitään? — Sunnuntai
kohtaan Kunaan Koskella
iltahavissa. Yhdessä sitte
molemmat. Hiitos sanomis-
ta ja mukautusta. Raste-
maan attamaan vaan hame

ja vyökönsä. Se on lauti-
kone. Ja hakekaa se pu-
naisen rikkikaulus ja pestkää
marjalla ja ammoniakkiavedellä.

Se kirje oli meitä Bergbomilta.
Hätyyttiin Kosmeraholmaa. Siis
siivotta! Jukka kirjosi tlekon
sufflooini, että rollit tulevat
samaa kaniälä. Siis tohtori me-
vaitse noua. Talvo meit-
ti tulee hyvää. Keskiviikon por-
tissa saat koko 4^{nen} näytök-
sen. Inez kuuluu mukavaan
naimaan Turussa. Siis sinulla
Kengillä siis tulisinta ki-
rutta ole. Ihm ei vaan kudi-
ni selpo Inez. "Bukhinnel-
inflammation'ia" kuuluu ole-
van. Meiti B. on levaton.
Kiittäili jo sinulla, ettei
teatteri ottaa minun asia
overyllin vastaan, jos katu-

sin, Tohtori on yhä vielä tak-
sassa. J. menee sieltä kyl-
jemaahan. Luvunmista viik-
ko piti rollit olle valinnut.
Ehkä tullen näkeä itsekin
kotiin, jos en kyle Lahden
kautta. — Tee musta ha-
meesi niin siinä kuin mah-
dollista sinnekin. Korkeim-
man helmikoristus. Tai
on Hamula niin pyhä?
Kauvanho käyt? Lue nyt
vaan katkismies kiltisti.

Päälliköj'itus sulle on
vaan Lammari j' en j' o
taho "Kirkonkylä", siellä
he asuu. Posti on sena-
sa kylässä. — Ehkä se
avellan on että Oulussa
pidottamut urpuseuran
myyjät. Hain pti toisen
Kunkäparin kinnakeri.

En nyt muista muuta.
Terveisiä kaikille. Kuukas
saa vielä Harketta ensi postin.
Pappa käski senon "etti
hän on niin ikävä nita
mamma. Kuoa puolesta viedään
nyin" Herran viisauksensa.

Hilda.

Enä valittu liian vihi olema Gote.

Via S. P. ...

26/9 88

Niiti Hanna Asp.

Helinski.

Ruoholahdenk. 5.

(Neili Pastell.)

Finland.

[illegible]

Olette kun te niillä aut-
 lianta kylläkin matkasta. Se oli
 jotenkin tavallinen. Pietarissa oi-
 syttiin & tunti ja ne olivat
 ihaivomaiset. Olimme Suomen
 raastatieltä mielen viemään
 meitämme Tarskham asemalle
 ja soimme ensin. Pietarin aika
 oli ikävä. Koko kaupungissa
 emme nähneet mitään muu-
 ta hauskaa kuin pienen liikä-
 sen villakoiran joka oikealle
 lipsyhdillä ajeli kyyhkysia-
 kaa ja pienen pojaa ja tyttöä, jotka
 kienhädessä talustelivat puotien

akkuista sisään. - Se päivä,
seuraava ja se päivä kufelttiin
Vasschantin päin, läpi Venäjän
arajan. Ilma oli siisti kaunein
kirkkain iltapäivä, kun viera
suun levin' avoille, oli oikein
Venäläis - stemmingissä. Muistui
vanha Turgenjev mielen. Koudak-
toinit olivat ystävällisiä. Vasschan-
tin tui kaareja valossa haus-
kasta. Piltaria kadikkasampi, ilman
paimon. Mutta suvullisella nelli
tuntui, sen muinaisuutta muis-
tellessa. Weichsel oli mahtava,
sitte sen yli komea. Vassikka
aikoi meitä jalkamilla seisak-
ti keuhkella tiesti, ei menisi muke-
etänpäin ellemmä antain myrkyä
(luotettu yst.) Arveli että suure-
osain jumalle ja olin nimen pako-
tut myöntymään. Minä ka-

raam ulos ja kyselin josta
sitten ohimenevillä osarika se
sakana. Eräs rouva osasi ge
doti vossikka olisi ollut me
nossa, mutta sai ennis kelpo
tikrytyksen soutuilla. Tuvon ma
tinena muurausta, jonka oli
jo edellisellä asemalla saanut.
Keltisti uimittan perille, näytti
pitimäänkin jo. Tuvon laista
oli seutu. Kauschaintakin, etu
pää. Kauschaintakin, etu
mosti. Granisaa, ryttelä tuihin
kl. 2:30 asemalla ja malla mynnäthän
paarit ja kasupuit. Sitte ite
maltta pitkin. Seutu muu
tun koto. Koko lii kokaaleina
Tuvon ja perin Tuvon perä
ti näyttävään ja jättivuoone
vessaamalla. Seutu oli viijetty
kuvio puitteihin ja takakolla vuor

ut. Jos olisi ollut niin
levoton olisin nauttinut
sanoamattonasti. Tunsin olevan
sa kerkeliä kukaan ei ollut valon.
Mutta senmoinen kuoleman pelko
tunsi aina välillä. Terve oli
joka toisen väriä. Ihmiset kans-
kemat ja saksallani tulen
toiseen kun joutui Berliiniin.
nen. Stockholmiin aikoiin joutua
tällä, kun puhuvat pelkkä
muutetta. Kukaan asti mat-
kusti kanssamme eräs puola-
lainen herrasväki. Mies erittäin
mieltyvä, nähtävästi "selv made-
man", taitelijan, rouva mi-
noris puolalaisia aristokratiaa.
Puhuttin ranskaa ja saksaa.
Oli ollut kai sekin. Kukaan mut-
ta vain näki, kun täytyi puhua
kaikesta. Se puti nähtävästi.

Järjestettiin...
 tunti...
 1-2 kuukaudeksi Berliiniin
 takseen kiellettiin tutkimaan. Sitä
 on minulla matkustani si-
 nallistakin työtä. — Palt-
 tosten useimmat katoillut.
 — Siinä oli kukaan ja Rindis-
 ta arvellettiin että jos hän kriisi-
 kestikin ei hän enis keveltä näi,
 mutta nyt hän jo antaa toiveita.
 Parannustavasta en oo' saanut
 vielä mitään, kuka en sitä vielä
 eikien ole tutkinnut. Luovuttoa se
 perustuu ja jos sen kestä, pa-
 rantaa hän se varmasti sitten.
 Henrik on ikävä vegetarivai-
 munnellaan. Se on nilla-kohte mako-
 ja jamma. — Kirjoittakaa vaan
 osoitteella, Feldes, Oberkrain, tied-
 ti lähettävät sitä saravin, jonka
 on noin 1 päivän jamma.

Järjestettiin...
 tunti...
 1-2 kuukaudeksi Berliiniin
 takseen kiellettiin tutkimaan. Sitä
 on minulla matkustani si-
 nallistakin työtä. — Palt-
 tosten useimmat katoillut.
 — Siinä oli kukaan ja Rindis-
 ta arvellettiin että jos hän kriisi-
 kestikin ei hän enis keveltä näi,
 mutta nyt hän jo antaa toiveita.
 Parannustavasta en oo' saanut
 vielä mitään, kuka en sitä vielä
 eikien ole tutkinnut. Luovuttoa se
 perustuu ja jos sen kestä, pa-
 rantaa hän se varmasti sitten.
 Henrik on ikävä vegetarivai-
 munnellaan. Se on nilla-kohte mako-
 ja jamma. — Kirjoittakaa vaan
 osoitteella, Feldes, Oberkrain, tied-
 ti lähettävät sitä saravin, jonka
 on noin 1 päivän jamma.

myöskin. Eilen seton koki pö-
vön rankaisti. Tänään jo hienokas
selitteli. Paikka on niin kau-
mas ettei koitan mitä minulle vie-
ti erityisen kirojen "maelata".
Ja ostan minulle valokuvia.
Ammun vähi matkaa myö-
ten, ravintolassa. Ihmiset oot
ystävällisiä, matkailijoi-
takun on vielä. Kirkkoja
luterissa & juon & Tampereen
alaista / ja ne kalisevat tuon
tuostakin. Katolinen seutu.
Kustaa Tammun lähtee kuor-
meina Venetziassa muutamak-
si päivää. Jos sinädi vaan
niksi voimistuu, viemme hänet
ensi viikolla Meranin Työ-
sa. Se tiedä vielä kausa-
viivyn. Ehkä kunkaiden
louna ja jos hän ntti on tar-

meitä monia ihmisiä. Ja mi-
nä annoin olli sen minä uskoi-
sa. Verrajalla minua pidettiin
rauhkallaisena. Itävallassa ja
tiällä yleensä Englantilaisena.
Se kättukin tekee kuin paljo
arican. Ja mitte mek olemme
me kulkea jotenkin tollumeesti.
Kienissä viiojimme 2 tuntia. Oin
jo minä levaton itti ja olimme
parana jatkua. Sen ajassa kivo-
lomme vähi kaupungilla kus-
tan takia vilkasemassa ra-
kenneksia. Tanssita se olivat
kin ja kustaam nautintoa oli
oikein ilo katsella. Kadulle
joimme olutta ja ihmisiä kti-
selimme. Koko Wieni näytti
kin olevan jätkeilla. Ja ronne
Bischhofzeja oli perheinen paljo
lukkheilla. Oli pyhä ja kuu

jonalle Etenpäin pyyhkäi-
simme tuli jona tuon tuos-
takein vastaanme täjuna per-
uova huuomathakailijoit. Keni-
läisen näyttöä keti päälle ket-
ken lapsetta. — Ohimennen sanon:
naiset kävivät kaikkii ihm ka-
peissa, myötä istuissa hameissa,
Riikkun ruskea hame eli mie-
lurini muoti. — ja sita taas
yötä pitkin etelään päin. Ihm
kun oli noussut näki suudan
fokko hyvin. Ihmeen kaminista
se näytti allcen. Pitkään mat-
kan seuranamme esim. erästä
virtavaa jokea, joka v. hevin
nopeaisena kiennuteli jyk-
kien vuorien välillä. Tie kiennu-
teli mukana. ja joke uatko-
sa rehuva kaunullisuus ja leh-
vien hehketti valkkoia tupe-

ma. En iinkkunut kukaan
Aamupöydän alkoi vakava ma-
nni laskentua, se painoi ja
pelotti. Ajattelin että makuu-
kohan se kukaan tuossa minussa
alkona. La barchissa minun
tuttain juna ja hakni tuntia
vielä kulkisimme. Nyt vastas
tulimme Alppien keskelle.
Siis okaa mitä oikein ajatto-
leminen kuoitella, se näin, min
makuavat se olivat. Uusiimmat
olivat sumu huippon tri tassa
sichivat pilvot niiden kuper-
ta pitkin ja kaukaa nähti
yksi korkeampi ja niiden huip-
pusta kimalteli auringo jäätö-
koilta. Al. & tulimme loppu-
malle. siinä oli $\frac{1}{2}$ t. ajomatkaa.
Se oli hai hyvin kaunis. En
muista oikein oin kuvassa.

jäämityksessä. Pitäkö saada
näkä häntä elävänä tai kuol-
luna. Parissa paikaa perhettiin
ja kylpyksellä sain kunnol-
lella rokot astuivat "majorissa"
en olinkaan uskuttanut morean
kylä ovatko ne molemmat
hengissä. Ja nyt tulimme
majorille. Elävänä vaikutuk-
sen se teki, kun rokot näin
kalpeana, silmät huopassa
myöhäksikin perällä hiukan
koholla ja ääni oli heikko
ja sairain lapsen äänen tapai-
nen. - Parempi hän saatiin on.
Häntä on ollut "sappi-kiisi"
ja se on nyt voitettu. Pientä
aluaan vasta nitten parasta.
Hän majojansa hän kukaan ja viik-
tytillä. Hän onkin täällä hyvin
lempä. Hän on asun nilla

Via St Petersburg.

Neiti Hanna Asp.

Kuoholahdenkatu 3

(Neiti Pastellin)

Helsinki.

Finland.

3/10 88

Keldes 2p. X 1888.

Hama kulta.!!

Mina" oli vähi" aikessa
ensin kirjottaa Tällä kertaa
Jukkelille mutta kun minä-
kin sain sinulta niin vastau-
ksen ensi ja ensi kerralla
saa Jukka preivin. - Huo-
nema lähdelemme täällä Ma-
rissa, s. o. Etkko ja minä.
Kustaa lähti tänään Wieni-
koliti ja Henrik menee sinä
huomenna, saattaa vaan
mitä kappaleen matkaa.
Anna mie" ihmisten vaan
olla minä" uskossa että
Kustaa on minun sen -

raassani yhtiimitä. Ei tar-
vita kunnellekään esittäm-
selitellä. Minä viivyn arvatta-
vasti kumhauden Meranissa
ja jos Rundi silloin on var-
raton — jota hän vielä ei ole
niin tullen kotiin. Mutta jos
sean rehoja lausaku 1000
viivyn jonkun aikaa täällä,
kun kerta olen tämmä ilse-
ni kustaantunut. Viivyn Ber-
liinissä kielellini tulkimk-
sa aarten ja hankin sek-
san kettumini. Olen nitte eli-
ka joulun asti pois.
No se riippuu rokonnoista.
Hyväkseni aion matkaa-
ni vaan käyttää minä pal-
jon kuin mahdollista. Ja
nyt olenkin jo tyvin matka

hinnnoilla, valmis ruokaa
ja kokemaan. Eilen oli slo-
venilaisissa häissä ja
lausui niellä mesurkkaa
(jalkkasa). Ja ihmisten kans-
sa olangi hyviä pataa ko-
vasti ja pumppaan tietojä
oloista ja arvoista. Praziote
tissa asun muuan pahe,
isa äiti ja 2 tytöti ja mi-
nen kanssa ollaan hirveä
pitkissä jutuissa jo. — Etk-
ko on asunut 2 päivää
tissa samassa talossa.
Oikeimmin hän ei ole men-
nyt näinä viimeisinä päi-
vinä askeltakaan eteenpäin
ja usko luottoläikäreihin
on fyä. No niillä onkin se
mainio teke-ovi etten voi

tulla mörise "krissä", monta
viela ja elinvoimasta riippuen
kestätkö ne. Hyvin mukava
työ. Henkilö on heidän pro-
prietänsä ryhtyään ja hermo-
tunut, nimenä ei tuskia koossa
jygy. Ruudilla on meidän sen-
tien rupea ihan vegetarisa-
niksi. - Täällä on satanut
viime päivinä oikein surke-
asti. Liikun tähdenmekin har-
kunta. - Olisiko te täällä
seamassa näitä hedelmiä
"tiällä". Luumuja saa eteen
2 pennillä 10 kappalella j.n.e.
Konttiksen preiriä oli taas
hyvä ilmiö. - En minä
täällä vielä kovin iloinen
ole ollut vaihke munten
rupea olostamaan. Ruudilla
on minä masentunut sentin
elintä on melkein vielä

Käiti Poldanilla esillä
terveisin, sano ette' Pundi
tuli erittäin hyvälle hänen
terveistään. Ja se on täällä
hyvässä. — Mitä mie' sulle te-
kiste sanot! ja toitho mie' sen
Tampereeltä! — Ei enempää
tällä kertaa. Minun on Kus-
taate hyvin ihaava. Olen
ajattellut tähtiä koko illan
puolen. — Ja sinne kotiin
hankin on rakituksen kaikkien
Täällä tutun Ruosapassa
matkustelun ja kuin Hii-
meenlinnissa reissamien
on suuri rakituksen Afri-
kaan lähtemä, jos siksi
tulisi. — Voi nyt hyviä
ja rykkäisiä. Levande-
rillaan terveisiä. Hilda.

hokonaan joissa. En tiedä tu-
liskoihan kovan ilo-sekä kunn-
neidat nähdessään eni.
Ja tulevaisuutta hän ei rohke-
u ajatella. Näkyy, ettei hän-
kinsä ajatella samaa huomai-
taan ja pitkillisestä kestävää
hykemättömyyttäin. Aina-
kin täytyy hänen viipyä tieltä
ulkona vielä eni kesäin. -

Kertoisin nimulle nyt tästä
sendusta mutta on ihan pi-
meä, ei miti edes näy. Suomet-
teresta saat munten pien-
luka Henrichin kirjotelmien
täältä ja Tähtitieteistä "javan-
talasta" - juhkelille terveis-
ni, samoin meiti Pastellilla
ja jussi Kurhalla ja... ka. hille,
sleuzelle tietysti etupäässä.

14/10 88

Merannon elämä

Neiti Hanna Asp.

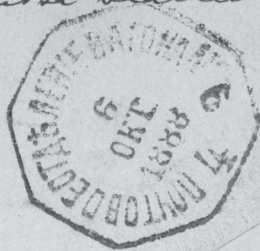
Kuoholahdenkatu 5.

(neiti Pastell.)

Helsinki.

Via St Petersburg. Finnland

Pain kirjeen nimeltä Valdein koululta. Voi
harkkaa. Tuntuu kuin olisi tullava kuollut! - J:fe
ruiteri olla 2 satkiri, sein missä vaallut. H.

Se tulee seinaaksi tuke-
ta muista ja voi parhaiten
jälkimmäisistä. Josko se
szo esimainikseen sytettä.
Esim. mustikkhe - syt on-
na ja päärynäsyttelyä. Ja on-
nia + oiminyppäiletti + pääry-
nia + pähkyistä saan minä
vaan onnukseksi ja illaksi.
Korkeet puhuen saan muon-
sen vosta ja viuhkeporillisen
mautoa syt lisäksi. Tot!
Tämä tulen takaisin olen mi-
nä kiire ihonen ja valkea
ja punanen kuin lumivalo.
Leipä tilitytti vaan vettä ja jä-
hoja ilonan turhia lisääksi n. k.
suolat ja jästi. - Viikun syt-
mentti-pojat päänsiväät 10 mi-
nuttiksi katsomaan, tämmö-
kösmätkinistä siipuvia tun-
mia, suuria syppäiletti, lundem.

pa heidän ällistyksesi
neuvankin olevan neuvotto-
mina ja näyttäytyvä siivos-
ti. - ja ehti kun Yrjö
ja vielä ehti jos Moultti's
tänne päänsi...! Minun
lählopäivästäni e. "tiedä" kun-
kaan ei taivasta enkeliäthän
lunlenna. Salaisuuksensa
sain nimille vortoa ettei
pakoin jalkaan ettei se jään
ei tapahdu. Minä en usko
Kundin näennäiseen parem-
muuteen (hän käveli eilen
voin 15 sylvä) Hän on niin ma-
sentunut ja ilman elin
halua oikeinmin, ettei se
on pakoin vaara. Ei tahdo
julkua parantumisesta ja
semmoisista - hän ei itse
usko lunlennan ma parant-
tuvansa. Tähän lopetan. Ter-

veinä" kaikille, j'ohaiselle
seka niella' Pastillissa etla'
musealle. "Touka" on kan-
tullut. "Terveinä"! - Miten
Tohtori voi? Onko isä teille
hiljan kirjoittanut? - Voi
itse hyvin. Jutka pojalla
oikein sisarellisissa suhteissa.
Kirjonta heti kun koulutus
tulee kaikki mitä väen
koskee. - Se Minna Ki-
lander on nittenkin duost-
ytto. Hyvä merkki siitä
että se lähi mukkelan lo-
pum. Se todistaa itsenäisyyttä.
Mitäs jussi nyt arvelee?
Onko Arvid J. Terve vai
onko sen rintatauti edes-
gnyt pahempaan? - Minä
makaan ahtamat onki.
- Hyvästi!
Hilda.

Carte: Österreich Gratzsch-Meran
Pivoli Villa Thalyria

14. 10. 1888. Meran.

Hanna kulta!

Varoitit ensimmäisessä
ja ainoassa kirjissäsi että
piti usein kirjoittamani mutte
luoppas itselleni sama voro-
tus. Minulla on monta kirj-
tallavaa, sulla ei muuta kuin
minä, eikä tule. - Kumpas
mahtaa olla tullut kaupun-
niin! - Täällä me ollaan
Meranissa ja saat minä
tässä vettä kaksi kuvaa.
Hanki minille alusta tai lähe-
tä seunoisinaan Tampereella.
Me asunone kaupungin ulko-
puolella, sen oikean puoleisen

suuren nuoren alla. Hauska
han tässä on perikö. So toi-
nen kutsu on kaupungin si-
sästä eräs hävelyperikö. Ki-
nosaikioi kamuttineen ja Rön-
nokinneen näet oikealla sen tor-
nin ympärillä. — Etkö on
hieman parempi eläi näit-
ke siihen ei uskalla luot-
taa, sillä ioini kai kumlan
yshivän enenän kuin a-
nen. Koota ja raaka on il-
makin ollut täällä tähän
aikaan. Ruudin luone on
toisessa kerrassa ja balkoni
sillä on, mun on sen yli-
puolella. Ihan kaaviksi
tässä yvödiän nuntta kun
olemme olleet oikein kiltte
menemme salaa "helvettiin"
leikkimään, s. o. minä tuor
Kaupungista makkarosta ja

sardiinia y.m. ja keitai caca-
aota. Ja nyt keitai. Olemme
tässä ainakin n. 1000
se maanviljelysmaahan siinä
Eroksessa parantuu. Ja vege-
tarismus näyttää nyt olevan
erittäin hyvä. - Minä opin
samalla vegetarista ruokaa
laittamaan, helppo keittää.
Isäntä - tohtori on entinen opera-
lääkäri, itse puoskaunut
itsensä terveeksi. Tytöt n. 10
on pyöreä ja hienokone-
ja nykyaikainen ja hyvä
kokki, "eine echt deutsche
Hausfrau". Meron on "tyttö".
Tyttöjä päättävien. Kokoon
kyläily ja yhteinen m. t. t.
Ja komeita villoja sen lisäksi.
Ja puotia k. n. v. t.
ja kalliita tavaroita m. t. t.
Ja minä olen tehnyt itäille.

ni oivisena (vaaleana) blusina
ja koristukset sen punasella
samatilla. — Ja vika on neidä
ja joka tunteena meikkaa
50 penniä. Voh, voh! ja siinä
on nitte 6-7 ryypki-muni kalik-
kaa, jotka naututtavat
ja puresvat seuran liikkeelle
ja lämmitteivät siten nälä-
listä. — Ja täällä on yhä
mies, joka oli kuoleneisillään
kukkhotaantui ja soi 14 kuu-
kaulla onania ja pätkynä.
Tä vaa ja on nyt ihana ter-
ve ja ihana kuu Väinö, tum-
mahko vaa, uena' on tullut
pötkynä värisenä. — Nisä-
siellä sanotaan illa' nako-
nen on jahan vatsalle ja
nitte väliin tuntuunkin niellä
sanutta täällä se vatsa tu-
lee ihana toisellaistena.

Hanna kulta!

En peljoe sulle kirjoi-
ta, niin pelj'o vaan etta' tiedat
Ruedin olevan luononmaan
ja minun palauksen yhtyne-
tuomusemmaksi vaan. Epätie-
toinen se tulopäiväni on.
Ruedin on j'aleet ja kädet al-
kaneet yletä. Lähkäsi sanoo
olevan p'itkälle nimeen "Kier-
rankheitti" sama joka Ruedin-
le alkasi tulla silloin. Ja
nyt vasta, kun se syntyäin
vertausta, nyt vasta se sen

huomaavat. Siitä näin
on keuhkotkin vaivansa
saaneet. Nyt olen minä
tiikäräkin. Aloitetaan nyt
työ y. m. ja minä vielä
voitan. Jos jotakin järjes-
tystä maailmassa on. Tanssi-
saimme tanssin laulun loput-
tisesti tietä ja nyt olen ty-
nempi vaikka toivoa ei an-
nettu. Viimeiset päivät ja
yöt ovat olleet hirmuiset.

Arundi on tyyni. Mutta elä-
mänhalua on hullakkeni kii-
kan enempi kuin ennen. —

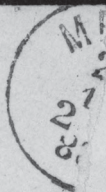
— En enempi kirjoita, sillä

minne asiota on nyt kys-
kone muistamaan. - Tervei-
sia' likenumille tutuille. Muis-
ta ei ole väliä. Kotonaan' kai-
kille. - Kaikilla tailla' usein
ajattelen, että miti jos
olisin nyt sillä' onka' täil-
lä. Vertulla' tuskaakin olen
onnellinen täällä' olosta.
En muista sillä' kaipa.
Tehin tullelle kaikille' ilman-
minna toimeen. - Voi-
kaa kumpikin, jukka ja
minä oikein hyvin. Ouko
Maattis, se kunnan poika
jo tullut? Terveiset lämpöi-
set kanelle. Hilda.

26. 10. 88. Sheran.

Oswite : Tirol. Meran.
Villa Thalyria.

26/10 88

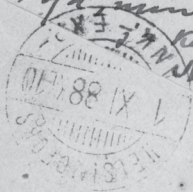
Neiti Hanna Asp.
Helsinki.

Ruoholahdenkatu 5.
(Neiti Pastill)

via S:t Petersburg. Finnland.

Jos rimulla jo on iso paltto, ettei
tarvitse mitä kunnasta reumus nah-
kija niin läheltä mekin. Jos tarvitset
käytät itse, oli miten läheltä.

Minä en mitä välttämättömästi
tarvitse ollenkaan. 28.

21/1088

Meiti Hanna Asp.

Helsinki.

Ruoholahdenkatu 5

(Meiti Pastell.)

via St Petersburg. Finland.

26. 10. 88. Meran.

Hanna Kulta!

Siti pälänää minä nelli-
tä kiinnostati tahtoihin, vaikka sen
lupami nelliä olemaan. Jos täiltä
tulis minulle muutto tarotsee
näit Rundi sen matkalla. Me-
ne nyt heti Kiktor &kin laiva
konttööriin, kun on kerran olet
kävetyllä ja kyseli miten pitii
lähettää tararompytly etelä. Eli-
saltaan, kenen kanta? Se on pa-
teen "lipineneräku", tararakki
ja päälle on kirjoitettava "Ge-
tragene Winterkleider", nite ei
siti oteta tullia. Jos vaan

Ellen Boreminsen näet, min
ota nenvoja kanteen. Kyskän
mitä sen lähtys laivalle tulee
maksamaan, täällä se ei enää
ole kallis. Postilla se sitten
kulkkee. Ei ole antamainen
mitä laittaa, se on nyt vähi-
riikki. Mutta enni tilassa
olisi lähtöön pantava että
tule enemmän laivakulku-
lappum. Venäjän kanteen se
vastuksia voisi saada.
Mutta selvät tiedot ennen
kaikkia ja selvät osoitteet.
Maksakaa laivarahiti sillä jos
tarvitsee, ma-mathan mori-
tassua me täällä. - Rindin
jalat ovat hiukan leskeneet
ajuksesta mutta luono hän

vaan on. Tuhon toivokkaimpi
senttiä olen. Lumen joulun
en sinnekaan pääse palaa =
maan, jos hän elon jia. —

Sadetta oli ensi viikko mutta
nyt on alhutt kellestä päivästä,
niin kellestä että vuoristo auti =
reiden kuumempaa kutoa ja etu =
maiset maet ja kukkulat
ovat lämpimäisiä sunnukoh =
teissa. Lehdet ovat uusia ihan
kirjovat yllä yläsestä. — Kos
nakin kudelmaisyöjäkni olen tul =
lut, aamiaisiksi ja illaksi vaa
rypäleitä ja leipää ja vähä tippeä
mauttoa mutta sitäkin ilman
voimaa hyvin olla. Ise niiden tuluko
"mutta vettä". Mitä me taattoni
meiteet tekevät? Ise ei näy

Se on tiettäväkseni näin ettei
on saanut & kirjitti. Pannaan
hänneen koloon. Sano niille ter-
veinä. - Salaisuuksena voin sinulle
ilmoittaa että Ruudti Kon minun
toissa päivänä. Mulla ei' puhu
sinulle. Eilen oli minun päivänä. Ja ei
olen Ruudti lildon voriapäivi. Ohin
vikein j'ämmityksensä ettei sen piti
muuta. Mielestäni on unni ~~pu~~ vori-
alhamet ja se on ehkä onnellis-
sempi. - Juhalla terveinä. Mahdan
kattia olla, jos hän ei saa ensim-
mästi kirjitti johon voin panna
muuta tietoa kuin vori arviot.
Tusahan hän aina näi lukea. - Mat-
tis kai tulla kun kirjelmikin on siellä.
Hänellä ja hänellä ja voriille kai-
hilla terveiset. Mielini amsaan
tulit! Pannu viliikin antisen vori-
vast'edes, kuumet muuttet. Hilda.

2/11 88

Neiti Hanna Asp.

Helsinki.

Quoholahdenkatu 5.

(Neiti Pastell pyytää toimittamaan
heti perille.)

Finland.

via S:t Petersburg.

2. 11. 88. Meran

Hanna Kulta!

Kirjää saan, en tiedä
kuinka kauan. Rehoja olen
niltä tiedustellut ja käste-
nyt antamaan nimille ves-
tukseen. Kaarola Avelin:
nitta pitäisi saaneen liito-
ja. Minna Lehtinen saavoi.
Lähetän sinne puhtaan, nimen
kirjoituksellani varustetun
velkakirjapöytäkirjan, johon
Kustaa saa myös panna mi-
nensä, Liikku saattoi nille

kirjoittaa alkukirjeen kassalle
takaansa ja kuinka sum-
relle summaalle takansa.
Aion kirjoittaa Ellen Bo-
reniuselle myös itän kassan
antaa minua illan tule mis-
tään muualta apua. Jos
voisi saada jostain Hel-
sinkin kassasta, kun saa
hyvät takaukset. Kustan
voi ehkä myös hankkia
tietoja. — Rundi on ko-
vasti kummo, harvoin
toivon, melkein aina olen
epätoivossa. — Mikäniään
minulle tämä kaikki,
mikäni? Ennen verestän

Tälle' kuin käet j'äläi,
min' kaavan kuin käes-
sä' henki' on. Tiedän minä'
ette' minä' et voi' tehdä' mi-
tään muuta kuin välittää,
j'os kukaan on onnistu-
vat. Rahoj'a minulle
on itselläni tän'kseen puo-
livaliina tai ehkä' vähä'
enempi. Aundin rahat
vittavat meille molem-
mille, ette' eni' kuin
ackupolui, ette' on
kukaanakin loppu. Han-
saa vasti Tammun'kuis-
sa l'isäi. Ainaakin 500.
niis' eni' kukaan tarvi-
taan olemassa täällä.

Ruudille olen saan sa-
ronut että rahojä on
minulla tiedossa. Eliinin
rouvalla kyselin rahaa, ei ole
edes vastannut. — Mutta
tollä rahojä jostain saa,
kun mitä saan tarvitsisin
kavvan! Mutta kenties
on jänkkinä kaikki loppu!

Voi Hanna!

Jos tietäisin että hän ei
paranna, niin täti tustkaa
ja epätoivoo en mutta kes-
täisin, pian tekisin kummallek-
kin lopun mutta vakisinkin
toivon vielä aiki. Oskari
hän nuori - ja onkari jötkä
tarkotus murkkinä kuin
kukuma ihmisillä täällä.
— Sano Tietselle

että kovasti minun
on koskenut se että hei
ei ole kirjottanut riiv-
äköön kättään kirjeseen.
Eilen Roseniuselta olen
myös tuokaan adatta-
nut tettejä. - Runoille-
kin tekee niin hyvää
jokea mutten. Ja itse
olen kuin oapo joun-
gim. e. se on sopivaa ver-
taus. — Mutta kuole-
vat mahdollistaan kai jo en-
nen kuolemaa. — Jos hyö-
nnistun asiat, lähetä
sähkösanoma. Pane saan
raha-määrä ja nimet ja

päälle: Asp bei Gröbel,
Tirol. Meran.

Terveisin Rindille.

Hän on maannut myös
tänään melkein puhunut.
On niin keikko että
tänään voi käännyä. —

Kuolle hän saingyksi
ellen olisi mukana, ei
tänne pääty kysyttäisiin
koraata. — —

Mina muistan tulla sil-
lin kuu j'ondun ja j'aksan.

Hilda.

Kirjasta tak' osittelen!

J. Rosenberg

6/11/88

Neiti Hanna Asp.

Aurolahdentie 5.

(neiti Pastellin luona. Pyö-
detään toimittamaan postia.)

Helsinki.

Finland.

Tänään

Huon! Taa 500 on eusik,
n' pantava Itävalan rahassa
Lelensaam 1,500 piara lähti-
nimme Italiaan. - Tukka-
Kijä - allekirj'otukset lähe-
tan suor' perivina'. -

Tu' raha-huoli' paraa
vähiste nauramman, kun
t'kesi n'saa. - Kojien
olisi paras kuolla ennen
kuin kuolessa tahtoo
nousta. Ei' mitk' ole
varaa kuollakeans chjain
elämän päälle!

itten matkaa Italian
Rikkin luo. Siikera Rundi
hottaa. Makuuvarmussa
kännet oia, jos hän seaa
eähi arinistua. —

Kinjoittakaa usein. Ille
usein en tietojä n'iltä,
unohdan, iten on unute
stetä elimässä kuin
tämä heikko, kätävä tui-
la. Hilla tervetset
tulle kenkille. — Eln
puku asioitami' sellai-
nille, jätke mitä kosto-
rat jokaiselle. — Voi
hyvin. — Tee minun
tukiini, mita voit.
Hilda.

G.H. 88. Meran.

Hanna kulta!

Mina' alan tulla niistä
rakennuksista' vähän luotto-
maksin ja näin minä nyt jo
taas kirjoitan. Vastauksia en
ole ehtinyt saada. Pelkään
että kirjoitinkin katoa. Kirjo-
itin Hiltti Meranderille ja pyy-
sin häntä kysymään mieltäni
nipekko se täytyy'äni. Ei' ole
tullut vielä vastusta. Ehkä
ole ehtinytkään. Muuten ellen
heti asiaa tietä, että olen
saanut, pyydä' Ineksen nite
heti kysymään nite. — Mi'nele.

ku on jo tuolla min palyo
muutama etta jos ne rahasi-
t vlla eivat omistu min-
-ritte rahon etta joku mahti,
oli mikai tahansa tehtoo
minua huikseen raikatai.
Tamein kunni lopussa taily
raha tulla aineksia 300 n.
Se on mahdollisesti pienin
summa. Kunkaalla se ei
meille molemmille riita.
Puolen vaan. - Keskien ja mie-
tin, kysyko vlla kunkaalla
voiko hai 1000 leimata.

Ita myt suuttis ja kun-
nas ja reiti Boonius ja
jos Pastellissa asut kina-
uskotukruki ja kaatu mita
voitee. Minen tiedin etta
saudin ja pyyden mukien

mahdottomia mutta sikin
mahdoton on leikkii mie-
histäin, kun ajattelen että
en kohta kuollakkaan
ehkä voi astua yltä riivo-
sta päivää Ruudille.

— Ruudi kiskokse päiv-
vi päivieiltä. Minä en mäi-
usko eikä toivo, odotan
vaan. — Enkä kuollakaan
nittenkään voi uskoa —. Olen
mielestäni pahassa unessa.
— Tohtori Huber ei antanut
toiveita, päinvastoin. Gröbbl
sanoi että R. kuolee —.
Mutta häntä en usko.
Hän ei häntä eikä Eide
mitään. Itse saan nyt
olla lääkari, puuseuri, kylpijä

mumta. — Kyllä mumton me-
nisi ellei e voimattomuus
yhä kasvaisi. — Kun joku
puolitti kumia kuolemaan
sakitettavan tulee ihan
tumottomaksi, aivan kumie
myllytty iho. Sitä e käntä
enää. Jos sen käsittä e
ntä kerta. — Ja sitten ei
edes kumillee jos saava
etten pelkää, että tahdoisi
pitää kiinni josta silmänsä
pääkusta. Oumekki ei hän
tiedä vauraa olevan. Tai
ehkä tietä, yhtä vaiti hän
on ainoa. — — Mies e ole
tänään meikempi kuin ta-
vallisesti. — Jotenkin oon
sentään olla viipus. Ja
koetan vaa yhä villi-
ksi. Suurmiettelen josta

Helsinki.

Hanna Asp.

10/11 88

Merimieskirje
neiti Pastell.

Neiti Hanna Asp.

Neiti Hanna Asp.

Helsinki.

Helsinki.

Ruoholahdenkatu 5.

(neiti Pastell.)
Ruoholahdenkatu.

Ruoholahdenkatu.

via S:t Petersburg.

Finland.

via S:t Petersburg.

Finland.

10. 11. 88. Meren.

Hanne kulta!

Sain juuri sähkökano-
nan. Kiitosut kiertent samo
Kaarrolalle. Yhdestä kuolesta
ainakin olen päässyt. Ehtii
kuiten taas vast'elles sille
asiat j'arj'entaa, jos täällä e-
nemmän tarvitsen. Kiitos it-
sellen'kin. - jos eilen olimin
kirj'oitannut sinin kirj'oitla-
nut että Pundi on vähi-
perempi, tänään on taas kaih-
ki entisellään. Jos tätä me-
nua vielä kestän ei minua
täällä enää 2 viikon perästä
tarvita. Viikot ne voisivat
jo viikkosakin perin loppua.
Niin huovat ne syt ovat.

— Kustalle olen jo lähettä-
nyt velkakirj'än. Se tulee
kai samoin aikoin nimille
kun tänä kirj'ekkin. Kunas
kyllä antaa velkakirj'aa
kyhäsimään. Tuhkaa' ensi
valmist kaava yhtiösalle
paperille, ettei näte mitin
nimet soveltuvat. Tiedus-
tele Kaarolalta riittäkö Kus-
ta ja Erko vieraiten mie-
hiksi vai haakitko lisää.

Karman saat vastaukset
tuhunnehuistakin jo oiksi
siime. Kyllä K. Eitäni kun-
ta takajien puolesta kirj'oi-
tetaan. Sitte ostet vekselin
j. n. e. — Kirj'oitettiin seki
heikulle etti minille nuntta
en ehdi enki tiedä mistä
Kirj'oitam, tautia ja tustaan

ko. Hänelle ja Ellenille
ja Saimille ja Liinalle ja Li-
lille y. m. tervetuloa. Ja Ka-
rolalle ennen kaikkea. Ro-
ta minun puolesta kiittä-
min tällöinasi, kuin
minä tahaisin. — Paha on
että sekä Sieksen että El-
len (ennimmäinen) kirje ovat
kadonneet. Kirjille ilmoitan
postissa siitä. — Kustaa
kirjoittaa uskollisesti 3-4
kertaa viikossa. Ja aina
minä kutsun ja hyödyn. Hän
silti käy lätkäisessä ja mit-
ti ja tiedustelen ja neuvoo-
nuten taas. Pääasiassa
olenkin seurannut hänen
lähettämänsä objektia.

— Jos Rundi parantui,
ni, silloin tiedäisin, mitä

tiellä ajetellin. Luontopa-
ramusta Riikkua varten
ja sairaita naisia varten,
lylytärä z. m. (Kuhne / j'oka
Henrikin perään) kummun
olevan suainis miäti pa-
rantamaan. Ja siellä sain
krossin 100 m. Jos Riikun
terveksi sain kammallisin
se j'oksi tuhansien mat-
kan. — Huutla — ! —

Vo' hyvin! Outo simula
allut palj'o kuolta j'a veri-
ura! Jüli ne suuret myt
taas edes j'okritin aikaa.
Kukaties en enän taalla enen
päi Tarwitschkaan j'a kai-
ritten taas neuvot kek-
nitän. Saitko sen kirjän
jossa oli kuvia taalla?
Outo tihettänyt ne kotia.
Koultis, jukka, kumma, (Henrikin) Tarwitschkaan
silda.

28 / 11 88

Neiti Hanna Asp.

Helsinki:

Ruoholahdenkatu 5.

via St. Petersburg.

Finland.

Berlin. 28 p. Marrask. 1888.

Hanna Kulta!

Sain tänne tullessani kir-
jeesi. Enimmäiset kaint
hänen kuolemastaan. - En ole
voinut sanaakaan kirjoit-
taa, enkä voi vieläkaan
pajo, enkä mitään hänes-
tä. - Onnelliset te, jotta
voitte nähdä johtavan he-
den, minä en sitä tässä
kykene näkemään. Minä näin
vain onnettomia sattumuk-
sia, joista on kiedottu kau-
kea sallimus. Ei onneksi
meillä kukaan allukkaan.

Kuolemaa varten ei eläimiä
ole luotu, se on varten sen
päätois. Mutta Iman eläi-
mät - ! Hama, gölli' ennen
kuolin aamuunsa hän se-
noi: "Hilde, minä eläisin
min mielelläni sinun kans-
sasi!" —

Kuole laskutetaan minua
villä, että hän on villä koti-
maansa enempi minun luok-
sani. — Kien j'akke minä
tyydyn miinistoon. — Minä
onkin tututun lihaan ja
luuhun, sikin minä en
oika minä kuin tuntee
vran koka olemollani, tun-
tea ja kapinoida. — Se olette
kadottaneet vookkaan
yhtävän, sikin vointe ja

muistella. — Ja minä ty-
tyisin persoonallisesti men-
tykseni, jos hän olisi see-
mut vihaksi toimia en-
nen kuolemaansa. Niin hän
tunsi kun hän ikävöitsi
tyttöä ja niin paljon ja
sanoja ja oikeita ja terti-
viksi mahdollisia tunteita
kun hänellä oli. — Kaikki Me-
ranen kirkkomaalla! —
Kun hän kuoli tulin men-
täväni jälkeen, toivoin sitä,
kun hautaan hän laskettiin
odotui kuolevaksi — ja eläi
eläi vaan ja muistan
kaikki ja kykenen kättä-
mäni että olen kadottanut
kaikki. Kaikki on Meiranin

Kirkkomaalla. — Kuka
tunsi häntä muutt kukaan
minä? ja minä koitin es-
tää häntä liika aikasin
toimimasta ja nyt on liika
myöhä! —

Lähellä tänä päivänä taltteen
 kaikki lehdet joissa häntä
 mainitaan. - Luultavasti
 poikkeaa Helsingin. - En jak-
 sa. Täällä minulla on teh-
 tävä hänen puolestaan. -
 Kukaan 5-6 päivää. - Jättele: mi-
 ni olen ulkomailla! Münchenin
 kului läpi ajatellen miten sin
 voimut olla, miten hän olisi
 kaikkia kääntänyt ja kääntänyt
 - minusta en muista. - Per-
 veit teille kaikille. Kiti tyttöjä
 sähkösanomasta. Pylli to toisinaan
 viihtyy siinä talalla, kun on